

Προσδοκίες, Επιδιώξεις, Επιθυμίες. Για κάποιους λόγους, όλες γίνονται πιο έντονες σαν αλλάζει ο χρόνος. Λες και η ημερολογιακή αλλαγή μπορεί να κινητοποιήσει κάποιες δυνάμεις και να πραγματοποιηθούν.

Είναι και το εορταστικό πνεύμα των ημερών που κάποιοι βρίσκουν υπερβολικό, άλλοι το θεωρούν στοιχείο μελαγχολίας και άλλοι το χαιρόνται. Υπάρχει και αυτή η αγωνία για το τι θα κάνουμε, τι θα φάμε, που θα πάμε μεταξύ Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς. Κάπως εσφαλμένο καθότι θα έπρεπε να ανησυχούμε περισσότερο για το τι θα φάμε μεταξύ Πρωτοχρονιάς και νέου έτους...

Για πολλούς, μετεμφυλιακά γεννηθέντες, Έλληνες, το 2012, κόμισε πιθανότατα τα περισσότερα δεινά της μέχρι τώρα ζωής τους. Πέρα από την δεδομένη αδυναμία εκπλήρωσης συνθηκών, που μέχρι πρόσφατα θεωρούνταν εκ των ων ουκ άνευ, επικρατεί τόσο μια απογοήτευση όσο και ένα κλίμα φοβίας.

Το ουσιαστικό ερώτημα που τίθεται είναι το ποσοστό συνυπευθυνότητας του πληθυσμού στο πρόβλημα που αντιμετωπίζει. Εντάξει με τις μίζες που εδόθησαν και ελήφθησαν, με τους φαύλους πολιτικούς, με τους αδίστακτους επιχειρηματίες, τους μισέλληνες Ευρωπαίους, τους αχόρταγους ισχυρούς της γης, τους διεφθαρμένους υπουργούς και τους ανίκανους, πλην όμως εκλεγέντες, πρωθυπουργούς.

Προφανώς δεν συντάσσομαι με το, χυδαίο στη βάση του, «*μαζί τα φάγαμε*», του πρώην υπουργού, πρώην μεγαλοστελέχους, του πρώην μεγάλου κόμματος. Ασφαλώς και είναι άκρως προσβλητική, η στάση των εταίρων, των δανειστών και του Δ.Ν.Τ. που συμπεριφέρονται ως αφέντες σε ένα τόπο που έχει απολέσει τα κυρίαρχικά του δικαιώματα, που επιδιώκουν την άνευ όρων διαχείριση ενός

hedge
fund
με τον τίτλο
Hellas
.

Τούτων δεδομένων ας κοιτάξουμε δίπλα μας, ή ακόμα καλύτερα μέσα μας. Για τα δικαιώματα που δώσαμε, για τις επιλογές που κάμαμε, τη ζωή που σπαταλήσαμε, το γούστο που μας κυρίευσε. Ακόμα και για τον τρόπο που απευθυνόμαστε σε ένα άγνωστο, τον τρόπο που οδηγούμε, που δίνουμε μια παραγγελία, που ζητάμε κάτι όταν έχουμε ανάγκη, ή αρνούμαστε κάτι, σε κάποιον, που το έχει ανάγκη και κυρίως για τον τρόπο που αμελήσαμε την Ελλάδα και τον Έλληνα.

Έγινε λόγος στην αρχή για Προσδοκίες, Επιδιώξεις, Επιθυμίες. Υπάρχουν άραγε πιο σπουδαίες από εκείνες που θα μας οδηγήσουν σε μια τίμια, ισορροπημένη, δικαίη ζωή; Όχι. Ατυχώς όμως είναι και οι πιο δύσκολες.

Το πρόβλημα, δεν είναι να αντιμετωπίσουμε τη φτώχεια.

Το δράμα είναι να μας νικήσει, ολοκληρωτικά, η Φτήνια.

Καλή δύναμη, καλή τύχη λοιπόν για ένα 2013, λιγότερο φτηνό από το 2012.